

професійного скептицизму, вимагає відповідного перегляду компетентностей та навчальних планів підготовки студентів за освітніми програмами спеціальності «Облік і оподаткування» у контексті безумовної диджиталізації професії загалом.

Список використаних джерел:

1. Trends Shaping Education 2022, OECD Publishing, 2022, 107 p. [Electronic resource]. URL: https://www.oecd-ilibrary.org/education/trends-shaping-education_22187049
2. Revisions to IES 2, 3, 4 and 8. [Electronic resource]. URL: <https://www.iaesb.org/publications/revisions-ies-2-3-4-and-8-1>

Олександр ПОЗДНЯКОВИЧ, к.ф.-м.н., доцент.
кафедра комп'ютерної математики та інформаційної безпеки

ЦИФРОВА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У сучасному суспільстві поняття цифровізації стає все більш актуальним. В умовах сьогодення спостерігається швидкий темп розвитку інформаційних технологій, зростає кількість користувачів Інтернету, з'являються різні пристрої, що допомагають людям бути більш успішними в сучасному житті. Це відбувається в усіх сферах життя, включаючи і освіту.

Одним із ключових напрямків цифровізації суспільства є цифровізація системи освіти, яка полягає у технологічній та цифровій модернізації інфраструктури закладу освіти, створенні безпечного освітнього середовища, розвитку цифрової компетентності педагогічних кадрів, які здатні ефективно використовувати цифрові технології в освітньому процесі.

Особливу увагу заслуговує поняття «цифрова компетентність», без якої неможлива ефективна діяльність викладача в сучасних умовах цифровізації.

Узагальненим поняттям «цифрова компетентність» є система базових навичок використання цифрових технологій, знань, алгоритмів дій, цінностей та відносин, наслідком сформованості яких є ефективна діяльність викладача в умовах цифровізації освітнього середовища [1,2].

Цифрові компетенції такі як перегляд, пошук і фільтрація, оцінка даних, інформації та цифрового контенту, управління даними, інформацією і цифровим контентом, що забезпечують інформаційну грамотність будь-якого представника інформаційного суспільства [1,3,4], є найважливішими базовими вимогами до роботи викладача у цифровій освіті. Саме базова інформаційна грамотність є необхідною умовою професійного вдосконалення у сфері впровадження цифрових технологій у освітній процес.

Кожен викладач має володіти на досить високому рівні компетенціями, що пов'язані з інформаційною грамотністю, вміннями та навичками комунікації та співробітництва в цифровому середовищі, у тому числі здатністю взаємодіяти за допомогою цифрових технологій, вмінням адаптувати комунікаційні стратегії до конкретної аудиторії, здібностями створювати та редагувати цифровий контент у різних форматах, модифікувати та підвищувати якість інформації та контенту, вміннями та навичками захисту персональних даних, пристроїв та цифрового контенту.

Формування, розвиток та удосконалення цифрової компетентності викладача слід розглядати як комплексний процес, що визначається структурою та змістом його професійно-педагогічної діяльності, що включає:

- інформаційну складову: пошук, вивчення, аналіз інформації для забезпечення освітнього процесу, яка застосовується в авторських навчально-методичних комплексах з дисциплін, що викладаються;
- комунікаційну складову: взаємодія із суб'єктами освітнього процесу, що виражається у використанні різних форм цифрової комунікації;

- технічну складову: ефективне використання програмних продуктів та технічних засобів, пов'язаних зі специфікою навчальних дисциплін, що викладаються.

Використання дистанційної форми навчання дає можливість проводити різні типи занять, що пов'язані із застосуванням нових інформаційних технологій, які викладач, що має цифрову компетентність, може реалізувати у навчальному процесі:

- заняття із застосуванням хмарного сервісу організації відеозв'язку. Дає можливість проведення заняття у режимі реального часу;
- заняття із застосуванням систем управління навчанням. Вони орієнтовані на організацію взаємодії між викладачем та здобувачами освіти, використовуються для організації дистанційних курсів, підтримки очного навчання;
- заняття з використанням хмарних технологій, баз даних віддаленого доступу. Дозволяє використовувати віддалені ресурси: обчислювальні, імітаційні моделі, віртуальні лабораторії та лабораторні комплекси, що дає можливість проводити заняття із залученням унікального обладнання.

В умовах цифровізації всіх сфер науково-практичної діяльності професійна підготовка конкурентоспроможного фахівця неможлива без удосконалення цифрової компетентності викладача вищого навчального закладу.

Список використаних джерел

1. Модернізація освіти в цифровому вимірі: монографія /за наук. ред. Н. Морзе, О. Буйницької. — К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2021. — 300 с.
2. Гриневич Л., Елькін О., Калашнікова С., Коберник І., Ковтунець В. та ін. Нова Концепція української школи; за заг. ред. М. Грищенко.

URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/media/reforms/ukrainska-shkola-compressed.pdf>.

3. Овчарук О.В. Рамка цифрової компетентності для громадян: європейська стратегія визначення рівня компетентності в галузі цифрових технологій. Педагогіка і психологія. Вісник Національної академії педагогічних наук України. 2018. № 1(98). С. 31–38.

4. Папернова Т.В. Формування ІКТ-компетентності педагога в системі неперервної освіти: матеріали інтернет-конференції. URL : <http://www.sworld.com.ua/index.php/ru/pedagogy-psychology-and-sociology-311/interactive-learning-technologies-and-innovations-in-education-311/7417-formuvannya-ktkmpetentnost-teacher>.

Людмила СЕВЕРИН-МРАЧКОВСЬКА, к філос. н., доцент
кафедра соціології

КОМАНДНА ДІЛОВА ГРА ЯК АКТИВНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ (ІЗ ДОСВІДУ ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ "ФІЛОСОФІЯ НАУКИ" ЗДОБУВАЧАМ PhD ЗА УМОВ КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ)

Важливою умовою ефективного засвоєння здобувачами навчального матеріалу дисципліни та розвитку у них інноваційного, критичного, нешаблонного мислення є застосування у процесі вивчення дисципліни активних методів навчання.

Активні методи навчання – це методи, які ґрунтуються на діалозі, стимулюють пізнавальну діяльність здобувачів, оскільки передбачають вільний обмін думками про шляхи вирішення тієї чи іншої проблеми і характеризуються високим рівнем активності тих, хто навчається [1, 59].

Застосування активних методів навчання набуває особливої актуальності в період пандемії, коли відбувається переформатування